

[Kurt Hansen.]

Det er et afgørende anslag imod det forsøg, som det grafiske kartel har gjort på at få skrevet overenskomst med de små arbejdsgivere. Det synes jeg vi må gøre os helt, helt klart. Det skal der ikke være nogen tvivl om.

Hr. Knud Jespersen opfordrede tidligere til, at arbejderne rundt omkring på arbejdspladserne skulle holde faglige møder og diskutere de her ting. Det kan jeg kun tilslutte mig 100 pct. Der skal ikke være tvivl om, at skal det forslag om motiveret dagsorden, der ligger her, gendrives, så kan det kun blive ude på arbejdspladserne. Så massivt som muligt skal arbejderklassen forsøge på at ramme kapitalejerne på økonomien med det her. Det er lige netop på økonomien, at vi har nogle muligheder, ingen andre steder. Det skal gendrives på arbejdspladserne, og det skal gøres massivt.

Kurt Brauer (SF):

Forleden dag behandlede vi jo også disse materier, og samtidig med behandlingen forleden var der netop et møde i gang i Folkets Hus på Enghave Plads. Typograferne på Berlingske Tidende havde fået at vide af deres arbejdsgiver, at arbejdsgiveren mente sig i stand til at undvære godt 500 af dem, og de havde af den grund fundet det rimeligt at undlade overarbejde, så længe denne trussel om, at 500 eller $\frac{3}{4}$ af de ansatte skulle fyres. Så længe den trussel hang over dem, var de blevet enige med sig selv om at give deres arbejdsgiver en forsmag på, hvordan det var at undvære bare det overarbejde, som de normalt og loyalt over for virksomheden havde ydet. De havde altså lavet en overarbejdsvægning, som ved en hastedom i arbejdsretten senere har kostet dem dom og bod.

Mens dette møde pågik, blev de derude i Folkets Hus og jeg herinde informeret om, at det møde, de holdt om, hvorvidt de skulle genoptage deres overarbejde eller ej, det var et møde, der blev holdt under en trussel, en meget præcis og skarp trussel. Den første trussel gik simpelt hen ud på, at såfremt typograferne ikke havde afsluttet deres møde og var tilbage på deres arbejdsplads kl. 14, så ville nøglen være drejet om for de medarbejdere, som ikke var i konflikt — helt bortset fra, at den ville være drejet

om for de konfliktramte arbejdere, nemlig typograferne — den ville være drejet om for journalisterne, den ville være drejet om for alle andre medarbejdergrupper.

Det, vi snakker om her, er noget om folks ret til frit at færdes hen til deres arbejdsplads, og jeg kan godt fatte, hvad det er for motiver, der ligger bag det, selv om jeg ved den søde grød ikke kan acceptere disse motiver. Jeg kan fatte dem. Men helt grotesk bliver det, når friheden til at færdes til sin arbejdsplads uden videre daglig bogstavelig talt i de senere år bliver begrænset af arbejdsgivere, uden at de samme mennesker så meget som forsøger et indgreb over for det. Hvor er det folketingsflertal henne, når det drejer sig om, at danske journalister skal smides ud af deres arbejdsplads, fordi andre er i konflikt på den pågældende arbejdsplads? Hvor er flertallet henne med en reprimande til det Berlingske Hus? Hvor bliver man af i den slags situationer? Man sidder og trykker sig, og socialdemokratiet bruger et flertal bestående bl. a. af fremskridtspartiets medlemmer for at opretholde de tilstande. Fy for den lede!

Gert Petersen (SF):

Der var et bestemt punkt, som jeg ikke fik lejlighed til at kommentere tidligere, da jeg var heroppe og havde ordet, hvor det først og fremmest drejede sig om at tage stilling til det af fru Nathalie Lind stillede dagsordensforslag, og det var en tale, hr. Glistrup holdt om nogle, han kaldte ballademagere. Ballademagerne var dem, som hr. Glistrup mente havde haft for frit spil og fortsat ville få frit spil, hvis ikke der blev skredet ind nu.

Jeg vil godt dertil sige, at under blokaden foran Info var der ganske rigtigt ballademagere; hr. Glistrup har helt ret. Der var folk, som mødte op med hunde — schæferhunde — som blev pudset på strejke- og blokadevagnerne. Der var andre episoder. Der var demonstrationer derude, organiseret af fremskridtspartiet, demonstrationer af fremskridtspartiets folk, som ikke havde noget som helst andet formål end at anstifte ballade. Den tale, hr. Glistrup holdt, var et typisk udslag af, når tyven råber: stop tyven! Det var det, vi oplevede. Ballademagerne er dem, som produceres fra højre, fra hr. Glistrup selv i den nuværende situation.